

„EDINOST“

izhaja enkrat na dan, razun nedelj in praznikov, ob 4. uri pop. — Naročnina znaša: za vse leto 24 K., za pol leta 12 K., za četrt leta 6 K. in za en mesec 2 K. — Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se upravištvo ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamične številke po 6 stot. (3 nvt.); izven Trsta pa po 8 st. **Telefon številka 870.**

Edinost

Glasilno političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi e ne vračajo. Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo v ulici **Molin piccolo št. 3. II. nadstr.** Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna: ulica Carintia št. 12.

Dogodki v Ricmanjih.

Interpelacija poslanca Plantana in tovarišev na gosp. ministrskega predsednika dr. pl. Koerberja kakor voditelja ministerstva notranjih stvari in na gosp. naučnega ministra glede postopanja e. kr. okr. glavarstva v Kopru in e. k. namestništva v Trstu v stvari prestopa okraja Ricmanje pri Trstu iz rimsko-katoliške cerkve v grško-katoliško cerkev.

(Dalje.)

Temu pa ni tako, temuč ravno politične oblasti I. in II. instance so storile vse, kar je bilo mogoče, da bi se stvar zavlekla ad calendae graecas in da se potrpljenje prebivalstva zlorabi do skrajnosti.

Tudi je e. kr. namestništvo v Trstu z odredbo od dne 5. julija 1900, št. 13079, razsodilo, da se posamične kapelanije morejo v samostojne župnije spremeniti pod pogojem, da prevzamejo prebivalci teh kapelanij sami plačevanje novega župnika v svojo obveznost in da kapelani to, kar so dotlej dobivali iz verskega zaklada, tudi v bodoče obdržijo in da morajo nadalje prebivalci tudi še prevzeti plačevanje duhovnov v Dolini.

Jasno je, da ta razsodba e. kr. namestništva ne odgovarja niti zakonu niti pravici sploh, ker se ne sme nobeni vasi prisiliti, da bo skrbel za duhovne tuje župnije, od katerih ne potrebuje in ne jemlje nobenih poslov in cerkvenih funkcij, poleg svojega domačega župnika.

Ta zedvna protizakonita prizadevanja in dokazovanja okrajnega glavarja iz Kopra, ki je nalašč zaradi tega prišel v sejo občinskega sveta dne 19. julija 1900 v Dolino, so se veda ostala brezuspešna, in njegovi nasveti so se zavrnili z vso odločnostjo, ker so prebivalci uvideli, da vlada posreduje le v interesu dolinskih župnikov, ne pa v interesu Ricmanjcev, in v ta namen, da se napravi zopet mir ter da hoče Ricmanjce le prisiliti v nadaljnje protizakonito vzdrževanje duhovnov v Dolini.

Ricmanji so prišli do prepričanja, da ne morejo najti svojih pravic niti na cerkvenih niti na političnih oblastih, in da se ne bodo mogli nikdar in nikoli odkrižati nadvlade dolinskih župnikov vključno pismeno zajamčenim pravicam od cesarja J. čefa II.

To je bil povod, da se je začelo v Ricmanjih premišljevanje in pretresovanje vprašanje o veroizpovedanju, in da so po mirnem prevdanku vseh razmer prišli do prepričanja, da se v rimsko-katoliški cerkvi absolutno nikakor ne more več najti dušnega miru.

Trmoglavost in gospodstvažljivost do linskih župnikov je privedla tako daleč, da

potprežljivemu kmečkemu prebivalstvu v Ricmanjih ni preostajalo drugega, nego da se odloči za spremembo veroizpovedanja, oziroma obreda, in tako so je zgodilo, da so Ricmanjci, dne 4. avgusta 1900 pismeno naznanili škofskemu ordinarijatu v Trstu in tudi e. kr. namestništvu v Trstu, da izstopijo iz rimsko-katoliške cerkve ter vstopijo v grško-katoliško cerkev.

Od tega trenotka pa se je začela zopet nova trnjeva zgodovina za Ricmanjce.

E. kr. ministerstvo za bogočastje je sicer z naredbo od dne 3. septembra 1900, št. 24606, v principu odobrilo ustanovitev samostojnih dušobrižnih postaj v Ricmanjih, Klancu, Podgorju, vendar si je pridržalo nadaljnje odloke glede sestavljenega ustanovnega pisma župnije in glede odredb z ozirom na dohodke dolinskega župnika in aktiviranja novih dušobrižnih postaj.

Ta ministerska naredba pa je ostala do danes neizvršena. Od tedaj so se začeli tudi jurisdikcijski prepiri v Ricmanjih.

Da si je bil novi župnik v Dolini vsled škofovega dekreta od dne 2. maja 1900, št. 56/pr., umeščten le pogojno za ves nekdanji župni okoliš v Dolini, ker se je že tačas pričakovala formalna izločitev kapelanije v Ricmanjih, ni hotel škof pozneje več priznati tega ter je izjavil, da je bil dolinski župnik absolutno inštaliran, kar pa je v očitnem protivju s konkurznim razpisom in pismom o umeščanju.

Tržaški škof je skušal dne 30. septembra in 4. novembra 1900 Ricmanjce prepričati, da se vrnejo v katoliško cerkev ter jim je celo obljubil, da povrne vse stroške, ako dovolijo, da se zopet napravi status quo.

Ta škofov predlog pa se je odločao zavrnil, ker je sklep Ricmanjcev bil trden in mirno prevdaren.

Ricmanjce je vsled tega škof Julij Drobbecky v Križevcu obvestil z dekretom od dne 16. novembra 1900 št. 1215, da se je občina Ricmanje definitivno vsprejela v grško-katoliško cerkev, o čemer sta bila obveščena tudi tržaški škof in o. d. o. k. namestništvo. Da, tudi e. kr. ministerstvo za bogočastje je bilo uradno obveščeno o tem.

(Pride še.)

majhno za to. Baron bi hotel zložit in urediti grajščino. K Mikolaševemu posestvu bi kupil še kaj — Dragance in vaš Lipnjak. — He — kaj praviš na to? Baron je silno bogat — on plača sijajno. Mikolaš napravi divno kupčijo. No — nekako zavlačuje. Baron je že nestrpen. Poslal je torej mene, da povsprehim.

— Teško, da bi moj oče prodal. Ne verujem.

— Oh — ko boš čul ponudbo — tudi tvoj gospod oče — in mogoče, da ne bi pritrdiril. Greh bi bil to. Vostalem pa, če nečete, baron odstopi. Na vse zadnje bo Mikolašovo Topolje z Dragancem tudi lepa skupina.

— Torej ste za Dragance gotovi?

— O gotovi. Mikolaš pravi, da se Dragancei toliko kolikor njegovi — in on prodaje svoje Topolje smoo pod pogojem, da se kupijo od njega Dragancei.

— Oprostite ti meni — kake pogoje more staviti on za Dragance? Hvala Bogu, še nisoo njegovi.

— Ali on ima vse hipoteke!

— No, da, da — ali vendar. Zakaj ne bi baron Albaniča plačal? Tako bi Mikolaš došel do pokritja svojih tirjatev, a Albaničevi ne bi bili upropaščeni — ostala bi jim lepa glavnicia.

— Ah — vidim, da sem preveč govoril. No nič za to. Kakor sem rekel, na stvari

Politični pregled.

V Trstu, 23. februarja 1903.

O položaju. V soboto smo bili na tem mestu po raznih listih prinesli vest, da je g. Koerber konfiriral z načelnikom mladočškega kluba, dr. Pacakom, da li bi se ne dal doseči arrangement v zagotovljenje delavnosti zbornice, in pa za parlamentarno rešitev proračuna in nagodbe z Ogrsko. Vest je dodajala še, da se bodo pogajanja nadaljevala čez te pustne dni.

To vest popravlja predsedništvo mladočškega kluba v tem zmislu, da je bil pogovor le o nekih justičnih vprašanjih in da ni res, da bi se pogajanja nadaljevala čez pustne dni.

Mi bi imeli k temu popravku pripomniti le toliko, da ni šlo toliko za vprašanje, ali se je g. Koerber res pogajal z g. Pacakom v zmislu gori označene in potem dementirane vesti. Marveč se nam je videlo za ves notranjepolitični položaj zaačino to dejstvo, da so Nemci, čm se je razširila vest o pogajanjih s Pacakom, pozvali dra. Koerberja na odgovor in da se poslednji v svojem odgovoru ni omejil na pojasnilo v zmislu gori navedenega češkega dementija, ampak je Nemcem vnovič prisegel zvestostotistemu svojem ustališču, po katerem ne bo dajal Čehom ničesar, ako Nemci ne privolevto!

V tem povdarjanju »stališča«, prikronega na telo nemškega nadvladja, je pustum saiens, ne pa v okolnosti, o čem ravno je dr. Koerber razpravljaj z drom Pacakom in in da-li se razgovori nadaljujejo ravno te pustne dni.

Koerber in Jugoslovani. Ozirom na mojstvanje, ki si je dovoljuje gospod Koerber nasproti jugoslovanskim poslancem, meni spljtsko »Jedinstvo«, da je v Dalmaciji res lakote, a o tem da ve vsakdo, poleg ministerstva Koerberjevoga. In če se je čemu čuditi, čuditi se je vladni Koerberjevi, da njen šef priznava lakoto v tej pokrajini, a vendar ne stori nič za njo: ne on in ne njegova vlada.

Če se poslanci zivzemljejo za Macedonijo, se s tem nič ne jemlje Dalmaciji. V Macedoniji je bratov, Hrvatov, Srbov, Bolgarov, ki trpe stradanje in ginevajo mučeniški. Bratsko trpljenje je naše trpljenje in že dolžnost slovanska nalaga našim poslancem, da posezajo se nič ne menja. Baron želi Mikolaševo imetje s katerim bližajim posestvom, a ne more ga dobiti, ako ne kupi od Mikolaša tudi Dragance. Res je, da se tebi čudno vidi Mikulaševo postopanje — ali povsem naravno je in logično. Kupčija je — kupčija.

— Seveda — on misli dobiti Dragance na javni dražbi za vsako ceno — zato je pokupoval vse tirjatev nasproti Albaniča — umejem ga; na dražbi ne bo imel konkurentov. In tako dobi krasno imetje za kolikor si bodi, a prodaja potem baronu za drag denar — in še svoje Topolje odda čim dražje. Uvidam jaz to — ali to je grozno. Ti praviš, da si zastopnik baronov, daj torej — čuvaj njegov interes — in kupi imetje naravnost od Albaničev. Mikulašu bod moral več dati.

— Dobro — dobro — ali potem nimam Topolja — in slednjič — baron je že Mikulašu izročil ves posel, jaz sam pa sem le došel, da povsprehim. No — pojva — da čujemo, kaj poroče oče!

XVI.

Ia približala sta se Blinjevič in Mikulašu, ki sta v drugem kotu sobe živahno razpravljala. Stara gospa ju je motrila ves čas z jako zaskrbljenim obrazom. Osa je bila odločno nasprotna prodaji. A vedela je, da je Blinjevič jako praktičen človek, pa se je bala, da bi ga sijajna ponudba mogla uklo-

tudi v politiko naše države na Balkanu. Mari se smejo v to mešati samo Madjari, Nemci in Italijani? Balkan je slovanski, in slovanski Balkan pripada Slovanom!

Iz Hrvatske. Iz Zagreba prihaja vest, ki kaže, da se proces konsolidacije v opozicijskem taboru dalje razvija. Rečena vest naznanja, da je čista stranka prava pristopila k opozicijski faziji. Izvrševalni odbor z dr. om Bresztyenskym na čelu ima izdelati organizacijski statut za združenje klubov in rešiti vprašanje skupnega glasila. V nadaljni bodočnosti pride torej do združenja opozicijskih klubov in listov. Dotlej bodo vsi trije listi — »Obzor«, »Hrvatska« in »Hrvatsko pravo« — glasila zedinjene opozicije. S tem je dosežen zaželjeni cilj: jedinstvo opozicije je doseženo. Principijelnih diferenc ni torej nič več — glede vsega drugega pa se je na dejati, da srečno reši izvrševalni odbor.

Macedonsko vprašanje. V soboto zjutraj sta avstro-ogerski poslanik, baron Calice, in ruski poslanik, grof Sinovjev predložila velikemu vezirju Ferid pašii spomenico, obsegajočo predloge ruske in avstrijske vlade glede zboljšanja administracije v vilajetih Skoplje, Monastir in Solun.

Iz Carigrada poročajo, da se vedno več bolgarskega prebivalstva pridružuje ustašem. Od 24. januarja do 8. februarja t. l. se je na povelje tajnega sodišča macedonskih odborov izvršilo devet umoritev.

Blizu Kastrije se je te dni vršila jako huda bitka med Turki in ustaši, katere slednje je vodil neki Čakelarov. Turki so imeli mnogo izgub.

Iz Belegagrada poročajo, da se je pod vodstvom Sarajeva ustanovilo že sedem ustaskih čet, ki štejejo po 200—300 popolnoma oboroženih mož. Dne 18. in 19. t. m. se je v solunskem vilajetu dogodilo več spopadov med tuškimi vojniki in ustaši.

Tržaške vesti.

Dogodki v Ricmanjih. Na sv. maši večeraj predpolodne je bila, razun g. latinškega kapelana in strežnika — ena sama oseba, došla od zunaj. In to v zlic dejstvu, da je bil napovedan »ofer« in zahvalna pesem. Popoludne pa ni bilo nikogar v cerkvi, razun gospoda kapelana in strežnika. Ljudje so pa hodili mimo cerkve in med njimi se je prikazeval tu pa tam orožnik. Mož se je kazal tu pa tam jako prijaznega ljudstvu.

niti, da privoli v prodajo. Zato je sedaj Levu, ko je šel mimo nje, namignila in mu šepnila na uho, naj za Boga odvrne starega od prodaje.

Mej tem je Mikulaš svojim važnim načinom razvijal svoja načela o gospodarstvu in o nadlogah in nevoljah ekonomskih. Svoje ponudbe ni še omeil ni z eno besedo. Ni hotel hkratu z vso resnico na dan, ker, ko je nedavno govoril o tem, prekinil ga je bil stari Blinjevič s smehom in ni hotel, da bi se o tem dalje govorilo: »Pa — kam na bi jaz sedaj tako star — skoro v grobu z eno nogo — pa naj bi se selil — in jaz naj bi šel v mesto živet? — Kaj mislite — dragi Mikulaš?! — govoril je tedaj.

Sedaj je začel Mikolaš od daleč naperjati.

— Pa vzemite — magnifice domine — tišto filoksero. Ste-li čuli o tej najnoveji kugi? Ako to pride k nam, mi Zagorci (on se je imeoval tako, da si je še le pred nekoliko leti kupil posestvo v Zagorju, kjer je imel navado preživljati le po kak poletni mesec) — mi — mi — Zagorci smo pobiti. Posestva nam ne bodo nič vredna. Ker jedino vino je še nekaj, kar je donašalo koristi; ko torej tega zmanjka — kaj bo potem? A ta vrug ni več daleč. Po Štajerski — po Oger-ski, v Sremu — povadi ga je že.

(Pride še.)

PODLISTEK.

Na rojstni zemlji.

Episal Kaver-Sandor-Gjalski; prevel M. C. XV.

— Da — da — ali, dragce moj — tudi nadelal sem se. — Je bilo skrbi — jeze — eh — vs — da včasih vendar mislim na lepe dijaške čase. — No — vendar je bolje tako! in raztegnil se je samodopadljivo, se nasmejaj glasno in objel Leva okolo pasa. Lev pa ni veroval njegovim besedam o sreči, niti ne njegovemu zadovoljnemu smehu, on je videl v njem le samoljubje sebičnega. Raskojev obraz, zastarel pred časom, kakor da je bila odprta knjiga iz katere je čital, koliko silnih naporov — skrbi — in suženjstva je zahteval ta njegov vspeli, s katerim se je ponašal.

— A kako si prišel semkaj? — ga je vprašal slednjič Lev.

— Saj ti pravim — po opraviilu, vedno po opraviilu. Eden mojih najodličnejših klijentov — baron Ivor Stern — ta se je zaljubl v to vašo Hrvatsko — p. silni hoče kupiti tukaj posestvo. Pa ravno ta vaš kot se mu je omilil. Lani je bil došel semkaj v vaše toplice — in od tedaj nima več miru. Še prijatelj Mikolaš ga je nagovarjal na to. Seveda, samo Mikolaševo posestvo je pre-

Ljudje hodijo dan na dan — v partijah — v Koper, kjer prijavljajo svoj izstop iz rimsko-katoliške cerkve. Naš poročevalec nam zatrja, da se g. kapelan Krančič čuti v Riemanjih že jako, jako — nedomačega. Verujmo, da mora biti svečeniku stanje naravnost nezno, ako ga ni nienega med ljudstvom, ki bi ga vsaj po zdravil na ulici. Včeraj n. pr., ko je popoldne odhajal iz cerkve, je bilo pred cerkvijo vse polno ljudstva, največ pa žensk. A ni ena teh se ni niti zmenila zanj, kakor da jim je popolnoma neznan.

Ali to zagotovilo moremo dati gospodu kapelanu, da se mu ne treba ničesar bati za svojo osebno varnost, kakor moremo zagotoviti tudi g. okr. glavarja v Kopru, da se nima bati, da bi njegov veliki aparat prišel v položaj, da bi moral nastopati za vzdrževanje miru. To mu potrdi gotovo vsi oni, ki prihajajo v Riemanje dan na dan. Tudi Italijani iz mesta prihajajo in odhajajo povsem zadovoljni. Narod ríemanjski je že tak, da se jako, jako vara oni, ki pričakuje od njih le za en hip drugačnega nego korektnega vedenja.

Nadalje nam poročajo iz Ríemanj, da je bil v četrtek zopet tam znani »dimnikar«, ki je znašal v farovž opeko in malto. V petek je prišel zopet v vas močen oddelk orožnikov. Slutili so takoj, da bo zopet kaj zrela. Niso se motili. Kmalu popoldne se je pripeljal v Ríemanje eden kanonikov iz Trsta. Odšel je takoj v kapelanišče. Na to sta s kapelanom dolgo krožila po vasi; iskala sta menda neke ključe. Potem pa sta hodila iz farovža v cerkev. Kanonik je imel seboj še nekega drugega človeka, ki je bil bajt kovač-ključavničar. Okolo 7. ure zvečer se je kanonik odpeljal iz Ríemanj v spremstvu omenjenega človeka. Odpeljala sta se proti Žavljam. Mejpotoma, blizu Loga, bi se jim bila kmalu dogodila nesreča. Voznik je bil namreč v temi zavozil na neko stransko pot proti Boljuncu in le malo korakov je manjkalo, da se ni voz zvrnil pod neki nasip.

In zopet naši latinizatorji, oziroma naši narodni nasprotniki. — Ko sem dne 20. t. m. kumoval nekemu otroku v cerkvi novega sv. Antona, dogodil se mi je nastopni slučaj: Dotični duhovnik, ki je omenjenega otroka krstil, me je vprašal, katere narodnosti da sem? Jaz sem mu odgovoril, da sem Slovenec. Potem pa je vprašal kumico, katere narodnosti da je ona, na kar je odgovorila, da je Italijanka. — Iz tega je sledilo potem, da se je dotični duhovnik tako odurno vedel z menoj, kakor tudi z babico, oziroma njeno namestnico, in tudi kumico, da je malo manjkalo, da nismo zbežali iz cerkve. Na to se je sicer ta — reformator (drugače bi si jaz ne vedel tolmačiti njegovega vedenja) posluževal slovenskega jezika, a nas je apostrofiral, »kako da more on izvršiti to funkcijo, ko smo kumovi dvoje narodnosti?!« Ali jasno je bilo, da je njegova vesa prihajala le od tudi, ker mu je takoj vsa situacija pravila, da bo moral slovenski govoriti!! Edinole-ta imperativ ga je tako razljutil. Tudi ta slučaj je v ilustracijo tistega šovinizma, ki jih je zajel vseh v nasprotnem nam taboru: od onih, ki so v framašonskem taboru, pa do onih, ki nosijo svečeniško haljo. Če se tako vedejo z občinstvom celo o podeljevanju prvega in najsvetejšega zakramenta, in to tudi nasproti bolj inteligentnim ljudem onega občinstva, ki je itak dovolj proganjano od drugih — kulturososev: če se tako dogaja celo pri krstnem kamenu, kaj še le počenjajo ti reformatorji proti nam, kjer so manje vezani in manje izpostavljeni, kjer morejo iz-za zidu metati svoje zastrupljene puščice na nas siremake Slovence?! (N. pr. v uredništvu »Piccola« kakor pridni sotrudniki Židov in sovražnikov vere Kristove. Op. stavčeva.)

Ali to bodi povedano gospodom zopet in zopet in na ves glas: ne zgražajte se nad Ríemanji!!

»Jalova borba«. Pod tem naslovom prinša »Slavenska Misa« lep in česu primeren članek o borbah v našem Primorju. Ako jih je še kaj ljudi med Italijani, prečitajo naj ga, oziroma naj si ga dado prevesti na italijanski jezik, razmišljajo naj in morda jim pride slednjič vendar spoznanje o vrednosti oziroma nevrédnosti dosedanje politike njihove nasproti Slovanom v Primorju.

Pa tudi našim čitateljem morda ne bo škodilo, ako reproduciramo izvajanja v »Slavenski Misli«.

Nedavno temu je eden najvažnejših italijanskih publicistov, senator Ascoli, izrekel v reviji »Nuova Antologia« par iskrenih in

pametnih besed o borbi med Italijani na eni in Hrvati in Slovenci na drugi strani na vztočni obali morja Adrijanskega. Po dolgoletnem opazovanju te žalostne borbe je Ascoli uvidel slednjič, da ista ne koristi ni Italijanom, ni Hrvatom, ni Slovencem, ker jih vseh ovira v razviku, a olajšuje nalogo edino Nemcem, ki se bolj in bolj spuščajo na jug proti morju. Danes imajo pangermani odkrito na programu, da Trst mora postati južni germanski emporij, kakor je Hamburg severni. Ali njim se ne cede sline samo po Trstu. To je zarje le mal založaj. Po Trstu prihaja vsa Istrra, potem dalmatinsko primorje, a na skrajnem jugu morala bi Boka Kotorska postati njihovo vojno pristanišče velike sredozemske nemške mornarice. Mari nemški cesar-govornik ne ponavlja vedno, da nemška bodočnost je na morju?

Nu, nismo še zvršili s tem. Nemški apetit je še mnogo večji. Nemci hočejo ves Balkan, hočejo Carigrad in Solun, da bosta nemški emporij na Egejskem morju, da bosta njihova postojanka, s katere mislijo preplaviti Malo Azijo, Sirijo, Mezopotanijo, Perzijo, Arabijo. V ta namen zidajo tudi bagdadsko železnico, ki ima biti žila vodnica nemštva v Aziji, ki bo vse djene pokrajine preplavljala z nemško obrtjo.

Komur je znana napadalna sila nemštva, posebno po Sedanu, kdor ve, kako so oni svojim dahom in jezikom faktično prodrli v ves jugoztok Evrope — tako, da ga ni le v mestih Galicije, Ogrske, Hrvaške, Bosne, Hercegovine, Romunske, južne Rusije, vsega Balkana izobraženega človeka, ki ne bi poznal nemškega jezika, ampak tudi na deželi količkaj veljavnejega človeka — ta uvidi lahko opravičenost bojzani pred nemštvom. Nemški jezik, da-si se po lepoti ne more meriti z ni enim slovanskim, niti ne romanskim, pa se vendar, vsled politične in kulturne, trgovske in obrtnijske moči nemškega naroda, z neodklonljivo silo usiljuje vsem manjim narodom. A tudi Italijani sami občutijo njegovo moč, ne samo v južnem Tirolu, ampak tudi v severni Italiji in tu v Trstu, kjer celo čbore izvestnih razviti-Italijanov, ako hočejo pokazati odličnejšo izobrazbo, zapostavljajo milozvočni Dantejev jezik ter nemškutarijo, da jih je grozota poslušati, naj jih že sodiš z glasbeno-estetiškega, ali pa političnega stališča.

V Trstu skoro ni prave aristokracije, pač pa je mnogo plutokracije, ki postaja izobraženemu človeku do »krajnosti smešna, kadar se hočejo aristokratski peteliniti in bahatojziti nadomeščati odlično uglašenost pravih aristokratov.

(Pride še.)

Oprostitev od kolekovanja listin. V »Slovenec« čitamo: Kakor smo naknadno izvedeli, dosežejo čbčine, krajni šol. sveti in dr. zaštopi in korporacije oprcstitev kolekovanja za dolžne listine o najmanjši posejil za javno zgradbe na ta način, da se v tozadevnih slučajih obrnejo s prošnjo na finančno ravnateljstvo, in se sklieujejo v dotični prošji na zakon od 25. marca l. 1902 (drž. zak. št. 70.) Sicer pa se jim na prošnjo za že kolekovane listine od imenovanega oblastva ti koleki tudi povrnejo.

Narodno sovražstvo na grobeh. Od sv. Ane nam pišejo: Kakor zvestemu čitatelju »Edinosti« dovolite mi, da izjavim svoje mnenje, da mi še veliko premalo naglašamo v svojem glasilu tisto krivico, ki se nam godi celo na našem pokopališču pri sv. Ani. Človek bi res moral misliti, da je kaj takega nemožno v državi, ki hoče biti moderna in zgrajena na načelih humanitete, človekoljubja. Da — človekoljubja! Človek mora vsj spoštovati sočloveka! Je li pa možno, da kdo spčtuje sočloveka, ako uprizarja orgije nestrpnosti nad grobovi njegovih mrtvih! Spoštovanje do živih involvira pieteto do mrtvih.

Slovenecem v Trstu je silno otežkočeno vršenje činov pijetete do mrtvih v vidnih znakih. Mi smemo moliti za naše mrtve, a tega, kar nam v srech plamti svetim žarom — tega ne smemo kazati v vidnih znakih. In če hočemo to, se nam šteje to v zlo in govore, da izživljamo!

Na našem pokopališču more se videti napisov na nagrobnih kamenih v najrazličnejših jezikih in izlasti nemških je nemalo. Slovenskih pa je razmerno jako malo, da si je v Trstu jako mnogo Slovencev.

Za slovenske napise je nalozhen celo pravi davek, posebna pristojbina: 1 krona in 60 stotink. Od Nemcev se ne zahteva taka pri-

stojbina, da-si so oni le priseljenci, mi pa avtohtonno prebivalstvo. In kakov križevi pot mora prestati Slovenec, izlasti, ako je priprostejo stanu (s temi imajo posebno korajžo), predno sploh dobi dovoljenje! Potem pa imajo naša gospodovalna gosfoda še to drznost, da indignirano kažejo na postopanje Rusov s Finlandci in Nemcev s Poljaki! Imajo poguma, da proklinjajo »barbarstvo« družih narodnosti in se po načinu farizejev babato bijejo ob praj, češ: mi Latini se svojo avito colturo nismo taki! Dobro ste jim zsklicali zadnjič: pred svojim pragom naj pometajo! Odpravijo naj najprej — svoje barbarstvo!

Spomin naših mrtvih naj spoštujemo vsj v toliko, da re bodo ovirali nas, ko hočemo, častiti spomin svojih mrtvih!

Da — to je barbarstvo, ako si moramo, ko je potrkala smrt na naša vrata, še le s kronami v roki kupiti pravico, da moremo preminolim položiti dolžni tribut blagega spomina in hvaležnosti! Take razmere so v sramoto njim, ki jih vzdržujejo!

Tržaški korzo. Kar je bilo včeraj videti po ulici Corso, ni bilo več niti senca nekdanjega glasovitega tržaškega korza, marveč je bilo bolj podotno pouličnim gaječam o priliki kakega generalnega štrajka. Ljudi je bilo sicer vse polno, ki so se pehali in spvali, ali o maskah ni bilo skoraj niti sledi, istotako ni bilo videti gospodskih kočij, marveč le en par manj ali bolj grdih vozov in par izvččkov. Tiste štiri razcepane in raztrgane maske, ki so se podile po Corsu, so bile v pravem pomenu besede zadnje ostaline nekdanjega tržaškega korza, ker dotične obleke so bile res napravljene pred bogve koliko leti.

Sinočnje zabave. Sinoči ste se vršili dve maškaradi v mestu in veselica s plesom v Barkovljah. Kljub vsemu temu pa je bilo toliko na sokolski maškaradi v gledališču »Goldoni«, kolikor na maškaradi društva »Kolo« v dvorani Malj in na veselici »Adrije« v barkovljanskem »Narodnem domu« vse polno narodnega občinstva. Posebno sijsjna sokolska maškarada v gledališču »Goldoni« bila je v resnici sijajna. Lože, katerih vseh skupaj je blizu sto, bile so skoraj vse polne odličnega in elegantnega svta, v prvi vrsti dražestnih dam, ki so v svojih krasnih oblekah in kostumih tvorile kaj lep okvir vsaj živahni sliki. V parterju in na odru, kateri je bil prirejen za ples, pa je kar mrgolelo maskirane in nemaskirane mladine, ki se je z razkšno slastjo prepustila objemu boginje terpsihore.

Gledališče je bilo okrašeno zelenjem in krasno razsvetljeno. Ob ubodu v gledališče vsprejemali so občinstvo odborniki »Tržaškega Sokola« v jako lepih oblekah Hrvat-skih velikašev. Natančnejše poročilo morali smo za danes rdi preoblice gradiva odložiti, omenimo naj le na kratko, da je letišnja sokolska maškarada vspela v vsakem obziru izvrstno, tako, da se nekateri vnanji gosti kar niso mogli prečuditi, da je v Trstu, kaj takega mogoče.

Tudi dvorana Malj, kjer je imelo maškarado društvo »Kolo«, bila je popolnoma natlačena veselih plesalk in plesalcev. Ako pomislimo, da je bila poleg tega tudi v Barkovljah veselica izvrstno obiskana in da so bili po vseh vaseh bližnje okolice včeraj domači plesi, se moramo res diviti dejstvu, da imamo tukaj toliko narodnega občinstva, da more istočasno napolniti obširne dvorane na različnih krajih v mestu in okolici.

Maškarada društva »Kolo« v dvorani Malj. Jutri, v torek, bo v Maljjevi dvorani druga maškarada pevškega društva »Kolo«. Ako je bila že včerajšnja »Kolova« maškarada, kljubu temu, da je imel tudi »Sokol« svojo sijajno maškarado v gledališču, tako dobro obiskana, je gotovo, da bo tudi jutri zvečer Maljjeva dvorana do zadnjega kotička napolnjena. Najlepša točka bo »koti-liljon«, o katerem se izvrši pustov pogreb in bodo srčkane plesalke delile male in velike redove svojim kavalirjem.

Maškarada pri Sv. Ivanu. Plesni odsek bralnega društva pri Sv. Ivanu priredi jutri, v torek, svojo letno maškarado, v prostorih svetoivanskega »Narodnega doma«. — Začetek bo ob 9. uri zvečer. Ustopenina za ženske 50 stotink, za moške 80 stotink.

Ponedeljska kronka. Danes ob 1. uri zjutraj prevedlo je nekaj mladeničev na zdravniško postajo 21-letnega kotlarja Antona Kariša, kateri je imel na raznih mestih telesa šest dokaj globokih ran. Ranjenec ni hotel povedati, kdo da ga je ranil. Ko ga

je zdravnik obvezal, svetoval mu je, naj gre v bolnišnico. Kariš pa ni hotel ubogati in je šel domov.

Dražbe premičnin. V sredo, dne 25. feb. ob 10. uri predpoludne se bodo vsled srednje tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: ulica del Bošco 5, hišna oprava; ulica Caradori in ulica Geppa, bivajoč v ulci Coronco 5, oprema v zalogi, barva in razno; vicolo Cicco 3, hišna oprava; ulica Acquedotto 10, hišna oprava; ulica S. Giovanni 8, verniž.

Vremenski vestnik. Včeraj toplomer ob 7. zjutraj 3.2, ob 2. uri popoldne 10. C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 777.1. — Danes plima ob 6.12 predp. in ob 7.57 pop.; oseka ob —21 predpoludne in ob —48 popoldne.

Kakor je splošno znano, dajajo Mauthnerjeva semena za repo in klajo velik dobiček. Ravno tako izvrstna in nedosegljiva so Mauthnerjeva semena za zelenjavo in cvetlice.

Vesti iz ostale Primorske

Prva mlekarska zadruga na Vipavskem se je ustanovila prošlo soboto v Črniškah. Ker se nahajajo Črniške blizu mesta, se ne bo pečala zadruga izdelovanjem sira in masla, marveč s prodejo svežega mleka, ki se bo vsak dan vozilo v Gorico. Mlekarnica začne delovati meseca aprila. Naše go-riške rojake opozarjamo že sedaj, da se bo sprejemalo v mlekarnico samo sveže, nepo-teneto in popolnoma čisto mleko. Mleko bolne živine in mleko iz nesnažnih hlevov se bode izključalo. Kdor se ne bo hotel toraj okužiti z različnimi boleznimi, ki pridejo čestokrat z mlekom v človeka, da bo gotov jemal svojo potrebnost pri gorjni mlekarnici.

Smrt rodoljuba. Dne 15. t. m. je umrl v Šempasu mož, ki je razmerno svo-jemu socialnemu položaju v dobah igral važno ulogo v javnem življenju Goriske. Ta mož je Josip Fanagel. O pokojniku ki je dosegel dobo 94 let — piše »Gorica«: Svoj čas bil je župan v Šempasu. Nekaj let je živel pri svojem svaku v Šempetru pri Gorici. Tista leta bil je eden prvakov slovenskih mož. Iz one čobe je še mnogim v spminu tragična smrt njegovega ediniga sina, kateri je, vozeči se od narodne veselice, ponesrečil na cesti. Od tega časa je postal ranjki Josip pebit in molčč. Prodal je svoje lepo posestvo na Pristavi pri Šempasu in životaril nekako samoarsko. Mož je vreden spomina, ker se je večino svojega življenja dejansko udeleževal narodnega napredka na Goriskem. Bil je mnogo let delujoč sotrudnik »Sloga«. V svoji visoki starosti se sicer ni več udeleževal javnega življenja, a ob vsaki dani priliki je kazal gerko občutje za pravi narodni napredak. Ves čas svojega gospodarstva je bil v izgled pravega gospodarja, kajti natanjko je vodil račune svojih o dohodkih in stroških, kar še dandanes le redko opravljajo naši p sestniki. Radi svjega tihega in mirnega značaja je bil med ljudstvom jako priljubljen. To se je videlo tudi na dan njegovega pogreba, katerega so se občinarji prav v obilnem številu udeležili.

V sv. Križu pri Sežani so zasnovali bralno društvo »Mladina«, katero otvori svojo čitalnico z dnem 1. marca. V odbor so izvoljeni Josip Gomizelj predsednikom, Josip Macarol, podpredsednikom, Josip Filipič blagajnikom in Kar. Bole tajnikom. Odborniki pa: Josip Macarol, Fran Bole, Anton Stare in Avgust Škrl. Društveni člani so skoro semi mladeniči in ker je društvo brez redstev, priporoča se rodoljubom, da bi mu izvolili podariti knjig hodi zabavne, bodi gospodarsko poučne vsebine.

O d b o r.

V Opatiji je bilo od dne 1. septembra pa do vštetea 18. februarja 1903 7548 oseb. Od dne 12. februarja 1903 do vštetea 18. februarja je prirastlo 543 oseb. Dne 18. februarja 1903 je bilo navzočih 1507 oseb.

Še o razpuščenem društvu »Unlo-nc« v Zadru. Iz dalmatinskih listov posnemamo, da je bla tudi lani, povodom plesa tega društva dvorana istotako dekorirana, kakor so jo hoteli letos in da so se lani u državni uradniki udeležili plesa! Ves svet je letos videl iredentarsko demonstracijo v sporazumljenju s členi-uradniki, vlada pa je videla v prvi vrsti lojalno ovacijo v izstopu uradnikov iz društva! V tej razliki umevanja se izraža modrost vladne politike v našem Primorju.

Saj je vladina »Smotra« v Zadru — lagala, da so vsi v Zadru proti dru. Miloviču! Proti poslednjemu je baje uvedena preiskava radi veleizdaje, ali poslednji je na svobodi. Ne prigovarjamo temu. Obdolžence še ni obsojence in le prav je, da se mu ne krati svoboda. Ali povdarili smo to z ozirom na slučaj, ki se je dogodil nedavno temu ravno v Dalmaciji, ko so proti štirim osebam (Srbom) uveli preiskavo radi ene nedolžne pesmice, a so tri takoj utaknili v zapor, četrtega pa niso zaprli zato, ker ga — niso imeli. L. Zore je bil na njegovo srečo na Cetinu.

Vesti iz Kranjske.

* Veliki ruski koncert v »Narodnem domu« v Ljubljani. V soboto, dne 7. marca pvideli slavna pevka, primadona cesarske dvorne opere Petrogradske in solistinja Njega Veličanstva cara ruskega gospa Marija Ivanovna Gorlenko-Dolina, operna pevka svetovne slave, v »Narodnem domu« v Ljubljani samostojen ruski koncert. Na katerem so sodelovala tudi »Glasbena Matica«.

Vesti iz Štajerske.

— Glasovitega morilca Waidingerja, radi katerega je živelo v velikem strahu vse prebivalstvo v Slov. Goricah, in radi katerega je bilo orožništvo po koncu dan in noč, so končno vendar ujeli in sicer pri sv. Lovrencu v Slov. Goricah. Skoro štiri tedne so ga iskali, da-si je vse prebivalstvo šlo orožnikom na roko. Waidinger je imel svoje skrivališče pri svoji materi in zato je prišel kmalu v roko pravice, ko so mu pred nekoliko dnevi odveli mater v zapor. Ni treba pripovedovati, da se je prebivalstvo kar oddahnilo, ko je čulo, da je zločinec na varnem.

— Skoro brez izjeme korektno...! Dr. Koerber se je že večkrat izkazal mojstra v govorniških figurah, ki so — prazne in nič ne dokazujejo.

Dne 4. februarja so ga poslanci Berks, Žičkar in tov. interpelirali radi pomanjkljivosti v višenju pravosodstva. Kakor je že tako običaj, je g. Koerber tudi v tem odgovoru pral zamorec, in ga je seveda pral tako temeljito, da si je pridobil popolno priznanje vsah nemških nacionalcev. Ali resnica o kričeh h razmerah v pravosodstvu na Štajerskem — kolikor se dostaje jezikovnega vprašanja in s tem tesno spojenega vprašanja imenovanja uradnikov — je tako silna in ima govor dejstev toliko dokazilno moč, da si tudi g. Koerber v svojem omenjenem odgovoru vendarle ni upal tajiti prav vsega. Z trditvijo, da se predpisi v jezikovnem pogledu o sestavljenju zapisnikov v civilnih in kazenskih stvareh »ekoro brez izjeme« korektno izvršujejo, je pripoznal, da se le v »prav osamljenih slučajih« delajo pregreški proti tem predpisom.

Gospod Koerber pa je previdno zamolčal, da se ti »osamljeni slučajji« redno dogajajo takrat, kadar prihaja slovenska stranka brez »dveletnika...«, ko torej menijo g. uradniki, da si morejo lažlje dovoljevati take pregreške. Seveda ni nič res, da bi bili ti »osamljeni slučajji« tako — osamljeni, kakor je hotel uvertjati g. Koerber!

Tudi je moral pripoznati g. Koerber, da je pravičena pritožba, da na sodiščih nimajo zadostno slovenskih tiskovin.

»Süddeutsche Presse« dostavlja ozirom na omenjeni odgovor Koerberjev: »Rena na pravosodstvu na južnem Štajerskem pa je na porotnih sodiščih, in zastopj se vprašujemo, zakaj se slovenskemu narodu na Štajerskem drugače odmerja njegovo pravo, nego v Ljubljani, v Novem mestu in v Gorici«.

»Posl. Berks je že trikrat interpeliral radi rabe jezika na porotnih sodiščih, a dosedaj ni dobil še odgovora na tobeno teh interpelacij! Mi le odnehamo, in se bomo vidno in vedno vrsčali k predmetu, dokler naš narod ne pride do svojega dobrega prava, dokler ne pride spoznanje, da sta sodnik in uradnik tu radi naroda in da se imata ravnati po potrebah naroda — in ne naroče!

Razne vesti.

Populacija na Francozkem. S tem vprašanjem se bavijo že desetletja francoski politiki in nacionalni ekonomisti. Sedaj se je zopet začela javna diskusija. »Matin« je objavil diagram o naraščanju prebivalstva v pojedinih državah. Po tem odpada na 1000 prebivalcev vseh porodov: v Nemčiji 138,

na Angležkem 116, v Italiji 107, v Avstriji 103, a na Francozkem — 6! Ali z drugimi besedami: v Nemčiji je naraščanje prebivalstva 23 krat, na Angležkem 19 krat, v Italiji 18 krat, v Avstriji 17 krat več, nego na Francozkem. Še početkom minolega stoletja je stala Francija, kar se tiče števila prebivalstva, se svojimi 25 milijoni na prvem mestu. Danes ima 38 milijonov duš, ali je že na petem mestu. Nemčija ima že za 20 milijonov več duš, nego Francija. V četrtoletju bo število prebivalstva Nemčije še enkrat toliko, nego ono Francije. Naravno je, da so v Franciji v velikih skrbeh radi tega žalostnega pojava in ugibljejo o raznih vzrokih. No, polkovnik Touren je uverjen, da se razplodna sila francoskega naroda nikakor ni zmanjšala in da bi Francozi lahko imeli več otrok, ako bi le — hoteli!

Petleten deček samomorilec. V vasi Grbavec pri Grubščem polju se je dogodil nastopni veležalosti: slučaj valed nepažnje in nemarnosti starišev. Gospodar Stevo Hanževački je bil odšel v sosenj, a je bil tako nepreviden, da je pustil na steni viseti nabasan revolver. Njegov petletni sinko Ivan je prišel do ubijalnega orožja in se igral žojim. In igral se je dalje in dalje, ker ni bilo nikogar blizu, ki bi bil opozoril otročiča na nevarnost. Dečko je začel tolči z revolverjem ob mizo. Revolver se je sprožil in zrno je predrlo nesrečnemu dečku v prsi in ga smrtno ranilo. Deček je trpel eno noč in en dan, a došli zdravnik je izjavil takoj, da ni rešitve za dečka. Deček je v mukah izdihnil svojo dušo. To je zopet tako en slučaj, ki naj bi služil v svarilo starišem in vsem onim, ki imajo v svoji hiši orožje.

Proganjanje lista »Slavjanskij Vek«. — Listu »Slovenski vek«, ki izhaja na Dunaju in katerega ureja dr. Dimitrij Vergun, je ogrska vlada odtegnila poštni d-bit za Ogrsko in Hrvatsko. Kakor razlog navaja ogrska vlada, da rečeni list širi panslavistične tendencije in da piše take stvari, ki bi mogle motiti mir in rod med nemadljarskimi državljani na Ogrskem.

Samostanu v Krušedolu (v Slavoniji), ki je nekako svetiače vsem Srbom, kjer so pohranjeni tudi zemski ostanki pokojnega razkralja Mišana, in katerega je te dni kraljeva dvojica srbske počela tita s svojim obiskom, je sedaj kralj Aleksander podaril dva tisoč frankov.

Loterijske številke izžrebane, dne 21. februarja:

Trst	84	17	73	52	21
Linec	87	89	32	42	70

Kostimni ples.

Gorje narodu, ako slep zameta Terpsihore boginje blagi dar, Za svetnim blagom vedno spehan leta, Dejanje vodita mu prid in kvar; Z sveta nižine njemu brza peta Sreca ne dviga, blaži mu nikdar! Gorje, Sloven ti, ako plesna vila Šepaje bi kedaj te zapustila!

Kostimni ples tržških gospo, na korist slov. otroškim vrteem plesal se je v soboto v krasnem okvirju čitalniške plesalnice. Vabilu ljubeznivega odbora odzvalo se je lepo število dam in gospodov ne samo iz Trsta, ampak tudi z dežele, za kar jim bodi na tem mestu izrečena naša najsrčnejša zahvala. Naj nam na ta način tudi oni pomagajo zidati našo narodno, živo trdnjavo! V lahkem plesu zibala se je ves čas zabava in dihalo sveže življenje, dokler ni temu veselemu, animirar emu in neprisljenu mu rjanju raztrgal plašč reusmiljenj — konca, ki kruto roko raztavlja si mlo i drago...«

Kaj naj vam pa povem o naših žarocčkih, milodivnih gospah in gospicah? Vsa dvorana pretvorila se je v prebujni rastlinjak; ovekla mladenka je tekmovala z ovetko-mladenko, rča lepota z rčo lepoto... Žarek solnea zasijal nam je zopet enkrat na mračnem našem čtu ko je vsa ta kristalizirana žarko-slikovita lepota razlivala svoj sladki, žareči sj, svoj mehko-tiški vonj na nas »strece«, — saj nas tako radi imenujejo tako!

In kostimi? Naše ženstvo odlikovalo se je takrat s priznano svojo fino ženstvenostjo; njh umetniško-dovšeni polni ukus v kostimih pokazal se je na tem plesu v smelem bogatstvu in harmoničnem tonu; tu so one vjednile svojo razvito, raskošno moč, ki je na naše medlo oko podražajno in ugodno učinkovalo, z vsa svojo drzno silovitostjo in slikovitostjo. Katera med kostimiranimi damami je prvakovala in earstvovala, katera je bila zvezda nam je težko reči; zato pre-

puščemo da ne bomo krivorotniki, — to sodbo gospodom, ki naj po svojem sreč pozadbe venee lepote in navdušeno priznanje opim damam, za katere jim srce cvete, gori in plamti, in prepričani smo, da bo taka sodba pravičaa! — Tu pa nam bodi naloga hoditi ruhim in izzetim potom kronistov, kratkim navsjanjem kostimov:

Splošno senzaoj vzbudila je »ruska boljarka« (g. ca Olga Nikolajevna pl. Stepenko) se svojim cogatim kostimem. Njej ob strani je stala krasna in vitka »cdališka« (gospa Mici Dr. Tre.); nadalje smo opazili živo »Sokolico« (g. ca Mafalda Skuk), potem »oiganko« (g. ca Štefanka Rusnjak), »Poljakinj« (g. ca Ljudmila Pirjevec), »dvorskega slugo iz četrtega stoletja« (Mara Gregorič), »bošnjakinjo« (g. ca Irma Štrekelj), »Dalmatinko« (g. ca Horak), »Holandko« (g. ca Augustin), »Črnogorko« (g. V. Koslava Godina), »dekleca iz Hanovra« (gdč. Hendrich), »albanko« gdč. Reibel), »Tirolko« (gdč. Ojel), »Štajerk« (gdč. Maurin), »Elentalerico« (gdč. pl. B. d. nska in g. dč. Bohine), »kranjsko županj« (g. Miša Grom). — Pa tudi kar so nam dame v toaletah nudile, nadirilevalo je vsakem pogledu vse naše pričakovanje; dozdevalo se nam je, gledamo v svitratu življenje, da gledamo v živo dražest, v bajno finočo, ki jo moramo dobiti in gledati le v kakem modernem silnem slikarju, ko nas zanese s svojim umetniškim umotvorom na kak eliten bogat ples... In tudi toaleta bi nevajali — da nam ni pisati smo — o ko stimenem plesu.

Kratka noč je že dosnila svoj zadnji sen, ko smo »ledko vtrujeni pozdravljali čitalniško dvorano klicaje: do svidanja drugo leto na kostimnem pleu! Vsak, ki je bil udeležnik tega plesa, mora odkritosčno priznati, da se je zabaval, seveda — ako mu ni srce vže pozeblo od poljubov časa, ako ne gleda na vako zabavo s praznim filistrskim, strmim pogledom... Odboru naših narodnih prvakinj pa tudi ne smemo vzkratiti našega globokega priznanja za njih hvalevredno, rodoljubno delo! Saj one niso imele na srečo tega, da se bomo v vrticu zabavali mi »veliki otroci«, ampak plemenitejši e lj plaval jim je pred očmi, namreč: vzdržavanje naših »troških vrteem. Mi smo trdno prepričani, da združenimi močmi dosežejo tudi one ta svoj svetli cilj, da pa jim moramo v tem blagonosnem, trudopolnem prizadovanju tudi mi, — ne licem lepim a srecm »slepim« — ampak tudi po svojih močeh po svojem čuhu to kruhu ob strani čvrsto stati jo naša sveta narodna dolžnost ako hočemo, da »vremena toč« se janila« in da bodo tudi našemu morju in nam Jadrncem »milši zvezde kakor »daj sijale«, — Blesteči vspeh tega sanjavo, razburkano razvnetostjo zabarvanega plesa bodi našim plemenitim damam v krejko zaščotnje za njih trud, obenem pa tudi v bočrilo, da mora ta kostimni ples ostati najvažnejšim plesom na repertoarju naših predpustnih zabav! Zaključkomu naj še omenimo da je na tem plesu igral različne, toplo zrokrožene plese oddelek Majčenevega orkestra v popolno zadovoljstvo vsega mladega sveta v plesanki; zato ga tudi vsem srecem priporočamo slov. društvom v zasluženo podporo.

Krasni zvčni skordi, ki so nam zveneli v uho, ki so na tem plesu po lahko v naše srce padali v ošmev, ostanejo gotovo vsem v nizbrisen spomin, in zato gojimo toplo željo in nadejo, da se snidemo na bodočem kostimnem plesu ne samo stari znanci, ampak da nam slovenska Terpsihora privabi v svoj objem še več plesavih udeležnikov, da prikazemo na ta način narodnim damam svojo gorečo simpatijo in svoje slovansko srce, ako ne drugače, vsaj v — kronski veljavi! Na veselo svidenje torej!

»Spincez«.

Strzojavna poročila.

Papežev jubilej.

DUNAJ 22. (B.) 25 letnica pontifikata se je praznovala tu nenavadno sijajno. V vseh cerkvah naščafije so bile slovesne službe božje s propovedmi. Službe božje v cerkvi Sv. Štuf na so se udeležili runcij Tagliani, členi stolnega kapitlja, mnogo dam iz aristokracije, podžupan Netmeyer, mnogi občinski svetovalci in katoliška društva zastavami.

Požara.

HURSTGEN pri DURENU (Prufja). 22. (B.) Včerj je navstal tu požar, ki se

je vsled vetra hitro širil ter upepelil 90 hiš, Pogubilo se je mnogo živine. Ogenj je prizanesel samo župnišču in 5 al 6 hišam. Šele danes zjutraj, ko se je vihar polegel, mogli so zaustaviti ogenj. Uzrok požaru ni znan.

LVOV, 23. (B.) V roči med soboto in nedeljo je navstal tu požar, ki je pouzročil velikansko škodo. Listi javljajo, da je upepeljenih veliko število hiš; skoraj polovica notranjega mesta je postala žrtev plamena.

Dogodki v Macedoniji.

BELIGRAD 22. (B.) Tukajrji listi obzalujejo, da se je iz akcije Avstro-ogerske in Rusije izločilo vprašanje razoroženja Albancev, ki so resne važnosti za srbski živelj.

Ministerski predsednik Szell na Dunaju. BUDIMPEŠTA 22. (B.) Ogrska brzojavna pisarna javlja, da je ministerski predsednik pl. Szell včeraj prišel na Dunaj in je bil predpoludne vsprejet od cesarja. Popoldne ga je vaprjel nadvojvoda Fran Ferdinand.

zdajatelj in odgovorni urednik FRAN GODNIK.

Lastnik konsorcij lista »Edinost«.

Natisnila tiskarna konsorcija lista »Edinost« v Trstu

Svoji k svojim!
ZALOGA

pohištva

dobro poznane
tovarne mizarske zadruge v Gorici (Solkan)
vpisane zadruge z omejenim poroštvom

prej Anton Černigoj
Trst, Via di Piazza vecchia (Rosario)
št. 1. hiša Marenzi.

Največja tovarna pohištva primorske dežele.
Solidnost zajamčena, kajti les se osuši
v to nalašč pripravljenih prostorih s tem-
peraturo 60 stopinj. — Najbolj udobno, mo-
derni sestav. Konkurenčne cene.

Album pohištva brezplačen

Alojzij Galperti

nasl. Fr. Hitty
TRST.-ul. Barriera vecchia 13-TRST.

Zaloga snovij za moške
iz tu in inozemskih tovarn.

Perilo — Platnina — Ple-
tenine — Pleteno spodnje
zimsko perilo.

Izbor drobnarij.

Sprejema naročbe za obleke po
meri.

ZOBOZDRAVNIK
Univ. Med. Dr. Makso Brillant
v TRSTU
ulica S. Giovanni št. 5, I. nadstr.

Izvršuje zadelanja z emajlem, porcelanom,
srebrom in zlatom.
Izdeluje posamezne umetne zobove kakor
tudi celo zobovje.
ORDINIRA ob 9.—12. predp., 3.—5. popol.

Aleksander Levi Minzi
Prva in največja tovarna pohištva
vseh vrst.

TOVARNJA:
Via Tosa,
vogal
Via Libertasa

ZALOGA:
Piazza Rosario št. 2
(Solako poslopje)
in Via Riborge št. 21

Telefon št. 670.

Veliki izbor upepeljenih, sreca in zibk. Iz-
vršuje naročbe tudi po posebnih avortih.

Cene brez konkurenče.

ILUSTROVANJ GERNIK IASTONI IN PRARNO
Predmeti postavio se na pa. obrod
ali železnico franko.

"SLAVIJA"

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fond 25.000.000 K. Izplačane odškodnine: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo.

VSA POJASNILA DAJE:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastni bančni hiši v Gospodskih ulicah 12.

Zavarje poslopja in premoženja proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnokoristne namene.

Sprejema zavarovanje človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižji ceni. Za enkratno insercijo se plača po 2 stot. za mesec; za večkratno insercijo pa se cena primerno znižuje. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 23 K. ter se plačujejo v četrtletnih anticipativnih obrokih. Najmanjša objava 60 stot.

V Trstu.

Zaloga likerjev v sodih in buteljkah.

Perhauc Jakob ulica delle Acque 12
Zaloga vsakovrstnih vin in butelj. Postrežba točna, cene zmerne.

Kavarne.

Anton Šorli priporoča svojo kavarno "Commercio" kjer je središče Slovencev. Na razpolago so vsi slovenski in tuji drugi častiki.

Hiša na prodaj ali razna stanovanja se dajajo v najem pri Sv. Ivanu št. 863.

JAKOB BAMBIČ

- trgovec z jedilnim blagom -
Via Giulia št. 7.

Priporoča svojo zalogo jestvin, kolonijalij, vsakovrstnega olja, navadnega in najfinejšega. Najfineje testenine po jako nizkih cenah ter moke, žita, ovsu in otrobi. Razpošilja naročeno blago tudi na deželo na debelo in drobno. Cenike razpošilja franco.

Gustav Bonazza

v Trstu, Piazza Barriera vecchia,
(vogal Androna dell' Olmo).

Velika zaloga pohištva, ogledal, okvirjev in tapetarij.

- Popolno opremljene sobe. -
Konkurenčne cene.

Naroče se dostavijo razven embalaže franco na kolodvor ali brod v Trstu.

Pekarna in slasčičarna Antona Peternel

v ulici Solitario št. 25.

Podpisani priporoča svojo pekarno in slasčičarno, v kateri se dobiva trikrat na dan svež kruh in slasčice vsake vrste. Prodaja tudi: vsakovrstne moke iz grških mlinov po najnižjih cenah, in pristni najfinejši refošk v steklenicah.

Sprejema se tudi do naš kruh v pecivo.
Udani
A. Peternel.

Obuvala!

Pri Pepetu Kraševcu

zraven cerkve sv. Petra (Piazza Rosario pod ljud. šolo Bogata zaloga raznovrstnih obuval za gospode, gospe in otroke.

Poštne naročbe se izvrše takoj. Pošiljate so poštne proste.

Prevezna vsako delo na debelo in drobno ter se izvršuje z največjo točnostjo in natančnostjo po konkurenčnih cenah.

Za mnogobrojne naročbe se toplo priporoča
Josip Stantič čevlj. mojster.

Zalagatelj uradnikov in uslužbencev konsumnega skladišča c. kr. glavnega carinskega urada in c. kr. generalnih skladišč; nadalje stražnikov c. kr. javne straže v Trstu in Miljah ter orožništva c. kr. priv. avstr. Lloyd.

Proda se

hiša s 5 prostori in priležnim koščekom zemljišča v Rocolu št. 585. (pri čevljarju „Kanarinu“).

Najstarejša slovenska tovarna in zaloga pohištva

Andrej Jug

TRST — ulica sv. Lucije št. 12 (zadej c. k. sodnije) — TRST

priporoča svojim cenjenim rojakom svoje najbolje in trpežno pohištvo, budisi svetlo ali temno polirano, enkrat za spalne, jedilne in vizitne sobe. Sprejema tudi naročbe za vsakovrstne izdelke po narodu ali popravke, katere izvrši v najrajšem času in v polno zadovoljnost naročitelja.

Cene brez konkurence.

Za obilne naročbe se toplo priporoča svojim rojakom v mestu, okolici in na deželi: v zmislu gesla: **Svoji k svojim!**

TRGANJE
v rokah in nogah preneha vsakomu v treh dneh ako se posluži **antirheuminega mazila**. Cena steklenice s točnim navodilom in s poštnino, ako se denar naprej pošlje, gl. 1.20.

KAŠELJ
preneha ako se uporabi steklenico trpotčevega soka in franco-skega čaja. Cena s poštnino ako se denar naprej pošlje gl. 1.10. Pri zastarih bolečinah treba nadaljne troške.

Želodčne bolezni, težka prebavljanja pri manjkanju teka, koncanju, rezavici in bruhanju grde in prenapeti želodec, zasliženje, naval krvi v glavi, črevesne bolezni zdravi

ŽIVOTNI BALZAM „SALVATOR“

On čisti kri ter je najbolje zdravilo za notranje in vnanje bolezni.
Cena omotu 12 steklenič 2 gl. 50 nvč., 24 steklenič 4 gl. 50 nvč., s poštnino, ako se denar naprej pošlje lekarni

„SALVATOR“ v Varaždinu (Hrvatsko)

EPICARIN

LILIANOVA POMADA

Rudolf Aleks. Varbinek

zaloga glasovirjev

najboljših tu- in inozemskih tovarn

Borzni trg št. 2 II. nadstropje (nasproti sladčičarne Urbanis).

Razposojevanje, menjava, prodaja proti takojšnjemu plačilu, kakor tudi na obroke.

Konkurenčne cene.

J. Pserhoferjeve odvajalne kroglice

pristne le z rudečim napisom »J. Pserhofer« na pokrovcu vsake škatljice.

Že mnogo let razširjene, so te kroglice staro priznane, lahke odvajajoče in od mnogih zdravnikov občinstvu priporočeno zdravilo. Te kroglice delujejo tako milo, da se ne občuti nikakih slabostij ter jih zamerijo brez skrbi vsi vsi tudi troci.

J. Pserhoferjeve odvajajoče kapljice, koje imenuje navadno občinstvo »Pserhoferjeve pirole« se izdelujejo že nad 100 let edino in pristne v

J. PSERHOFERJEVI lekarni

na Dunaju, I. Singerstrasse 15.
Zavitek s 6 škatljicami stane K 2.10.

Manje od enega zavitka se ne more poslati.
Ako se denar predplača, se dopolne poštnine prost:

1 zavitek	K 2.60	4 zavitki	K 8.90
2 zavitka	4.70	5 zavitkov	10.50
3 zavitki	6.80	10	18.50

Po-ebno priporočljiva zdravila:

J. Pserhoferjev balzam proti ozeblinam, 2 lončka st neta franco, ako se predplača K 2.15

J. Pserhoferjeva grenka želodčna tinktura, krepčujočega učinka za želodec, franco 12 stekleniče ako se predplača K 5.—

J. Pserhoferjev balzam zoper rane, 12 stekleniče franco, ako se predplača K 3.40

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem odprl

gostilno

v ul. Belvedere št. 23 B.

Točil bom izvrstna in pristna vina, in sicer **dalmatinsko vino po 32 avč., istrski refošk po 36 nvč., belo vipavsko po 40 nvč.**

Kuhinja bo vedno preskrbljena z dobrih jedili.

Priporočam se za obilen obisk
Fran Valetič.

TOVARNA POHIŠTVA IGNACIJ KRON

Dvorni založnik. — Ustanovlj. 1848.

ulica Cassa di Risparmio
Tovarna na Dunaju.
Novi ceniki, izvorni narisi, načrti za sobe na zahtevanje brezplačno

A. BUCHBINDER

TRST. — ulica Riborgo št. 27. — TRST.

Raznovrstna zaloga ogledal in okvirjev tapetarij vseh vrst, ročnih kovčkov in velikih kovčkov vseh vrst po načrtih železnice. Naročbe sprejema za kompletne sobe toli v mestu koli za odpošiljanje po železnici ali morju.

OBUVALA.

— Dobro jutro! Kam pa kam?
— Grem kupit par čevljev!
— Svetujem Vam, da greste v

ulico Riborgo št. 25 po domače k Pierotu. Tam vdobite vsake vrste obuvala za moške, ženske in otroke. Isti popravlja male stvari brezplačno ter sprejema naročbe vsakovrstno obuvalo na debelo in drobno.

Lastnik: **Peter Rehar.**

M. Aite

trgovina z manufakturnim blagom
ul. Nuova, ogel ul. S. Lazzaro št. 8
s podružnico ul. Nuova, ogel ul. S. Lazzaro št. 5.

si dovoljuje obvestiti slavno občinstvo in cenj. odjemalce, da je jako pomnožila svojo zalogo kakor tudi povečala prostora s tem, da je ustanovila zgoraj omenjeno podružnico zato, da more v polni meri zadostiti vsem zahtevam cenj. odjemalcev.

V obeh prodajalnicah vdobiva se razno blago najboljše kakovosti in najmoderneje iz prvih tovarn, posebno pa snovi za moške in ženske obleke, srajce, ovratnike, ovratnice, tu je velikanski izbor platnena in bombažnega blaga, prtov in prtičkov ter vsake vrste perila, bodi od bombaža, ali platna. Pletenine, svilenine raznovrstni okraski za šivilje in kitalčarke Velikanski izbor snovij za narodne zastave in trakov za društvene znake.

Sprejema naročbe na moške obleke po meri, katere izvrši najtočneje in najnatanjeje po cenah, da se ni bati konkurence.

Poskušati, za se prepričati!

Od c. kr. finančnega ministerstva določeno priglaševališče

Ljubljanska kreditna banka

V LJUBLJANI.

preskrbuje konverzijo skupne rente brez kacijh stroškov!